

som det har været før. Om end Revisionen af disse Coupons ikke kræver store Landsejner, hvad jeg villig skal indrømme, kræver den en meget betydelig Routine og en fortsat Virksomhed gennem en længere Tid før at faae den fulbendt saa tidligt, at Regnskabet derefter kan begyndes. Dette Arbejde havde Statsgjældscontoiret ikke før; det har hidtil ligget andetsteds, nemlig ved Hovedkassen og Revisionen, hvorimod det nu er blevet kastet over paa Statsgjældscontoiret, fordi dette var det eneste Sted, hvor det kunde udføres. At Forbrændingsprotocollerne medføre et betydeligt Arbejde, ikke blot ved sig selv, men ogsaa ved de dermed forbundne Archivforretninger, troer jeg heller ikke vel kan benægtes, saalidt som at de maae afflattes nu, naar den hele Foranstaltning med Ombygningen overhovedet skal ansees som tilendebragt. Ved Indskrivningsprotocollerne, som vissefelig kunne være meget betryggende for Publicum, staves der et meget betydeligt Arbejde for Statsgjældscontoiret, ikke alene ved Bogføring og ved Samtale med de vedkommende Personer, som ville have Forandringer, men ogsaa ved Udstedelsen af nye Obligationer, thi de gamle, som blive indleverede, blive kasserede, og naar Vedkommende trækker sine Penge ud, skal der altsaa igjen udstedes nye Obligationer. Jeg har gennemgaaet det Arbejde, der foreligger i Statsgjældscontoiret, saa nøiagtig som muligt, og det er min Overbeviisning, at det ikke er muligt at fuldføre det med færre Kræfter, end jeg har foreslaaet, idetmindste ikke for Diebliffet. Om hvorvidt Personalet i Løbet af de nærmeste Aar maa skee kan reduceres noget, skal jeg ikke udtale mig, men for Diebliffet maa jeg paa det Allerbestemteste fraraade, at man foretager en saa betydelig Vorkstærking som den, Udvalget her har foreslaaet. Den ærede Ordfører sagde, at det er en gennem en lang Række af Aar herskende Forudsætning, at en betydelig Indskrænkning maatte finde Sted, men det er jo ogsaa i Kraft deraf, at 5 Mænd blive afstedigede med nærværende Finantsaars Udløb. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at Personalet der i sin Tid var 26, hvorimod der nu paa Finantsloven kun er opført 10; det er dog en meget betydelig Reduction. Jeg maa altsaa

paa det Allerbestemteste fraraade, at man gaaer videre, end der allerede er foreslaaet i selve Finantsloven.

H. Hansen: Efterat de foresliggende Endringer saa udførligt ere blevne belyste fra de forskjellige Sider, skal jeg ikke indlade mig paa at omtale dem, men naar jeg desuagtet har begjæret Ordet, er det for at omtale den Betragtning, der blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), og som jeg meget vil fraraade at følge mere end allerede Tilfældet er. Den ærede Rigsdagsmand omtalte som en Mangel ved Endringsforslagene, at Navnene paa Medlemmerne af Mindretallene eller Fleertallene ikke vare anførte, men herpaa har han allerede faaet Svar af den ærede Ordfører, og jeg skal altsaa ikke dvæle derved. Ved Siden deraf fremsatte det ærede Medlem imidlertid den Betragtning, at der maatte være stor Forskjel paa, om et Mindretal bestod f. Ex. af 7 Medlemmer eller kun af ganske saa, og han meente, at Thingets Medlemmer maatte tage et væsentligt Hensyn i saa Henseende, men det er denne Betragtning, jeg, som jeg allerede har sagt, meget vil fraraade at følge meer, end den allerede er fulgt; thi det er vitterligt for os Alle, at der meget sjældent fremkommer Endringsforslag fra nogle saa Medlemmer af Finantsudvalget, ganske simpelt af den Grund, at det i selve Udvalget er blevet klart for de enkelte Medlemmer, at et saadant Forslag i de allerfleste Tilfælde vil blive forkastet. Man maa selvfølgelig ikke gaae ud fra den Betragtning, at hele Udvalget har været enigt, om ogsaa et Forslag siges at være stillet af Udvalget; nei, det er ikke saa sjældent, at flere Medlemmer have en deraf afvigende Anskuelse, men ikke ville gjøre den gjældende i et Mindretalsforslag, netop fordi de vide, at et saadant som oftest ikke bliver vedtaget. Naar et Mindretal desuagtet stiller et Forslag, vil jeg hebe det ærede Thing være overbeviist om, at dette kun skeer, fordi man har den faste Overbeviisning, at det, man foreslaaer, er det Rette, og man vilde da, efter min Formening, svigte sin Pligt, naar man ikke fastholdt det, uden at see hen til, om man var Saa eller Mange, overladende til Thinget at stemme, ef-